

VERSLAG van de vergadering van de Statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 6 september 2010 in het Provinciehuis Utrecht

Aanwezig:

Drs. B. Nugteren (voorzitter), mw. M. Haak-Griffioen (gedeputeerde), mw. A.H. Raven BA (gedeputeerde), drs. W.M. de Jong (gedeputeerde), mw.drs. F.M. Alsem (VVD), mw.drs. C.G.M. van Benthem (PvdA), dr. R. Bisschop (SGP), mw.drs. W.A. Bodewitz (PvdD), mw. C. Dekkers-Raadsen (CDA), J. Fastl (GroenLinks), mw.drs. J.M. de Heer (ChristenUnie), ing. D. Kilic (PvdA), Y. Lutfula (SP), mw. H. Nap (CDA), mw. A.M.A. Pennarts-Pouw (GroenLinks), mw. J. van Pijkeren (CDA), mw.drs. J.C.M. Versteeg (D66), drs. R. de Vries (D66) alsmede mw.drs. H.D.I. Walta-auf'm Keller (VVD);

Met kennisgeving afwezig: H.R.A.L. Klein Kranenburg (CDA), ir. B.A. Witteman (SP) en G.J. van der Werff (VVD);

Van ambtelijke zijde aanwezig: drs. H. Schoen (adjunct-griffier) en mw. G. van Weerd (verslag).

1. Opening

De voorzitter, de heer Nugteren, opent de vergadering met een woord van welkom. De berichten van verhindering worden doorgenomen.

2. Mededelingen en ingekomen stukken

Mededelingen van mevrouw Raven

- * Mevrouw Raven verwijst naar het nagekomen bericht d.d. 31 augustus inzake de Vrede van Utrecht leerstoel, het programma najaar 2010 en de inhoudelijke verantwoording over 2009.
- * Voorts meldt zij dat op dinsdag 14 september om 13.45 uur het Vorstelijk Complex, het huis van de Amateurkunst, door prinses Maxima wordt geopend. Een uitnodiging daarvoor is reeds uitgegaan. De commissieleden ontvangen tevens een uitnodiging voor het bijwonen van de receptie die na de opening gaat plaatsvinden.

Mededeling van mevrouw Haak

Mevrouw Haak memoreert de afspraak dat de audit Jeugdzorg dit najaar zou worden uitgevoerd. Wegens het vertrek van leden van de auditcommissie (op één na) loopt dit vertraging op. In de volgende vergadering zal de commissie van haar een voorstel ontvangen om versnelling in de audit aan te brengen. Enerzijds moet de onafhankelijkheid van de audit worden gewaarborgd, anderzijds zal worden meegenomen dat er vele ontwikkelingen in de jeugdzorg gaande zijn. Op verzoek van mevrouw Versteeg licht mevrouw Haak toe dat de voorzitter van de auditcommissie, de heer Jo Hermans, steeds nauwer betrokken is geraakt bij Wrap around Care. Om die reden heeft hij besloten uit de commissie te treden. De twee andere leden kunnen het lidmaatschap van de auditcommissie niet met hun werkzaamheden combineren.

2.1 Memo gedeputeerde Raven inzake uitvoeringsprogramma Archeologie 2009-2011

Ter kennisname.

2.2 Kunstfactor sectorinstituut amateurkunst: bovenlokale infrastructuur amateurkunst

Ter kennisname

2.3 Memo gedeputeerde Raven Kijk- en luistercijfers RTV Utrecht

Mevrouw Walta laat weten dat de VVD toch wat zorgen heeft over deze kijk- en luistercijfers, ondanks dat daar een optimistische toon uit spreekt. De provincie heeft uiteraard geen invloed op de programmering maar heeft ten opzichte van RTV Utrecht wel een controlefunctie. Omdat haar fractie zorg heeft over de tegenvallende cijfers, is dat reden tot het stellen van vragen. In de notitie wordt gemeld dat er onderzoek wordt gedaan onder de luisteraars in de provincie Utrecht.

Afhankelijk van de uitkomsten zullen er mogelijk aanpassingen plaatsvinden. Dat is positief omdat de tegenvallende cijfers kennelijk ook de RTV-directie tot nadenken hebben gestemd. Zij vraagt of er mogelijke consequenties verbonden zullen worden aan tegenvallende cijfers en of er al resultaten van het onderzoek bekend zijn.

Voorts wil zij RTV Utrecht complimenteren met een programma over de Koersk, een docudrama van hoog niveau, dat onlangs werd uitgezonden. Zij is van mening dat dergelijke uitstekende programma's een grote doelgroep verdienen.

Mevrouw Van Pijkeren sluit zich aan bij de vraagstelling van de VVD. Er is sprake van vermindering van TV-bereik terwijl het gebruik van internet steeds meer toeneemt. Zij vraagt wat de rol van de provincie in deze is en hoe daarmee wordt verder gegaan.

Mevrouw De Heer sluit zich bij voorgaande sprekers aan. Niet alle cijfers zijn florissant en de vraag is wat de provincie daar aan gaat doen.

Mevrouw Raven verwijst naar het overzicht met de kijk- en luisterkijkcijfers. Op pag. 3 wordt ingegaan op het gemiddeld marktaandeel regionale radio 2005-2009. De kolommen starten met 2004-2008. Dat moet worden gewijzigd in 2005-2009.

Voorts deelt zij mede dat het met RTV Utrecht minder slecht gaat dan met andere regionale omroepen. Toch baren de cijfers wel zorg. Om die reden wordt er door RTV Utrecht, samen met RTV West, een onderzoek uitgevoerd naar de kijk- en luistercijfers. De uitkomsten daarvan zijn nog niet bekend.

Eerder heeft mevrouw Raven aangegeven dat de kijkcijfers voor haar bepaald niet heilig zijn.

Mevrouw Walta noemde het programma over de Koersk. Al zouden er weinig kijkers zijn, dan nog is de kwaliteit van programma's een belangrijke vereiste. De kijk- en luistercijfers worden gemeten, echter, de vele malen dat internet geraadpleegd wordt, wordt niet bij de kijk- en luistercijfers opgeteld. Dat geeft een vertekend beeld daar het internetgebruik enorm is toegenomen.

Ooit heeft de provincie Utrecht als indicator opgenomen dat de kijk- en luistercijfers van RTV Utrecht omhoog moeten. Die indicator is er weer uitgehaald, omdat de provincie geen sancties aan het niet behalen van die doelstelling kan verbinden.

Mevrouw Versteeg gaat ervan uit dat, wanneer de resultaten van het onderzoek bekend zijn, deze aan de commissie WMC worden voorgelegd. Inhoudelijke bespreking is dan wenselijk.

De voorzitter zegt dat toe.

De heer P.v.d. Lugt, directeur van RTV Utrecht, geeft aan dat het met RTV Utrecht uitstekend gaat, gezien het veranderende medialandschap. Een verschuiving van het kijken naar TV richting kijken naar internet is gaande. Daarnaast neemt digitale TV een enorme vlucht in Nederland. 63% van de Nederlanders kijkt via een digitale box naar de TV. RTV Utrecht is daar te vinden op kanaal 983; dat is toch erg lastig te vinden. Met Ziggo is onderhandeld over een andere positie van RTV Utrecht op de kabel. RTV Utrecht heeft inmiddels positie 30 op de kabel bedongen maar gaat voor kanaal 11. Dat probleem heeft ook de aandacht van de landelijke politiek getrokken. Inmiddels heeft de staatssecretaris kabelaars verzocht regionale omroepen een prominentere plek op de kabel toe te kennen, eventueel gedwongen.

Afgezien van de TV, gaat het goed met de radio en met de internetcijfers van RTV Utrecht. De bevolking is zeer geïnteresseerd in het totale product aan Utrechtse informatie. RTV Utrecht zal er alles aan doen om ervoor te zorgen dat de TV bereikcijfers weer zullen stijgen. Het gaat hier echter niet om een uniek probleem. Alle regionale omroepen kampen met dalende kijkcijfers. Digitalisering van de kabelnetten is een belangrijke oorzaak.

Het kijkonderzoek concentreert zich meer en meer op de landelijke markt waardoor de onderzoekscijfers voor de regionale omroepen nauwelijks statistisch betrouwbaar zijn. Om die reden gaan RTV Utrecht en Omroep West een eigen onderzoek doen. Via internet is er nog voor de vakantie een kort grof onderzoek gedaan en daaruit blijkt dat er met de bereikcijfers van RTV Utrecht ook op TV weinig aan de hand is. Volgens dat onderzoekje is er in 2010 zelfs een geringe maar wel aantoonbare stijging geweest. Die gegevens worden in het uitgebreidere onderzoek nader onder de loep gelegd. De resultaten van dat onderzoek zijn over twee maanden bekend. Aan de hand daarvan zullen er, indien noodzakelijk, verdere maatregelen worden genomen.

Nogmaals benadrukt de heer V.d. Lugt dat het met radio en internet, belangrijke pijlers van RTV Utrecht, uitstekend gaat.

2.4 Memo van gedeputeerde Haak over Opvoeden in de buurt

Mevrouw Versteeg verwijst naar pag. 20, conclusies voor de provincie Utrecht. Daar wordt één knelpunt genoemd, nl. “De visie over de wijze waarop de schakel BJZ/CJG bestuurlijk, inhoudelijk en organisatorisch het beste vorm zou kunnen krijgen, verschilt tussen de provincie Utrecht en de gemeente Utrecht.” Zij vindt dit een zwaarwegende conclusie die de doelstelling van dit project kan ondermijnen. Zij vraagt wat de gedeputeerde daar aan gaat doen.

Mevrouw Alsem sluit zich aan bij de vraag van D66. De geciteerde conclusie op pag. 20 baart ook haar zorgen. Zij voegt eraan toe dat samenwerking tussen BJZ en CJG in de komende tijd van cruciaal belang wordt. Als dat al niet lukt, dan zijn partijen ook niet in staat om de groeiende wachtlijst tegen te gaan. Duidelijk is er een zoektocht gaande. Dat blijkt ook uit woorden als “afstemming”, “overleg”, “coördinatie”. Het is complex maar binnen de huidige kaders zijn er wel degelijk mogelijkheden voor BJZ en CJG om snel en effectief kinderen te helpen. Zij vraagt hoe ervoor kan worden gezorgd dat partijen het op korte termijn onderling eens worden.

Mevrouw Haak licht toe dat het project “Opvoeden in de buurt” erg goed verloopt. Het knelpunt dat werd genoemd, is veel minder zorgelijk dan nu lijkt. Feit is dat stad en provincie op een andere manier tegen de organisatie van de jeugdzorg aankijken, met name waar het gaat om de bestuurlijke verantwoordelijkheden. De stad zou het veel eenvoudiger vinden wanneer BJZ direct door de stad zou worden aangestuurd. Tegelijkertijd zijn stad en provincie het erover eens dat men zijn heil moet zoeken in samenwerking. Dat gebeurt dan ook volop.

De voorzitter memoreert dat er in de januarivergadering 2011 van deze commissie een discussie zal plaatsvinden over de transitie in de jeugdzorg. Hoe de regering er ook uit moge zien, er is een duidelijk richtpunt naar 2018 wat betreft de herordening van de jeugdzorg. De gedeputeerde vond het een goed idee om daarover met de commissie WMC in de huidige samenstelling te spreken en hij steunt dat.

2.5 Memo van de heer R. Poort over onderzoeken versnellingsagenda en jeugdzorg Randstedelijke Rekenkamer

Mevrouw Alsem kan zich niet herinneren dat er expliciet is gevraagd om een vervolgonderzoek naar de manier waarop G.S. met de aanbevelingen omgaat. Wat haar betreft is die vraag ook wat voortijdig. Zij is geen voorstander van een onderzoek op dit moment. Zij wil eerst afwachten wat

G.S. met de aanbevelingen gaan doen; toegezegd is dat de commissie WMC daarover t.z.t. een rapportage kan verwachten.

Mevrouw Van Benthem kan zich wel degelijk herinneren dat over deze kwestie in de commissie is gesproken. Zelf is zij groot voorstander van dit onderzoek; wat haar betreft mag dat onderzoek zo snel mogelijk van start gaan.

Mevrouw Pennarts kan zich ook herinneren dat hierover gesproken is in het kader van de rapportage van de Randstedelijke Rekenkamer, omdat de commissie verbaasd was over een aantal conclusies. De commissie WMC dacht dat een aantal zaken geregeld was terwijl dat in de praktijk niet zo was. Toen is de afspraak gemaakt te volgen of de aanbevelingen daadwerkelijk geïmplementeerd worden. Zij is het wel met de VVD eens dat G.S. eerst de gelegenheid moeten krijgen om de aanbevelingen te implementeren. Wellicht moet dat onderzoek in tijd wat later en dient de stelselwijziging in de opzet van het onderzoek te worden meegenomen.

Wat haar betreft kan het onderzoek later worden uitgevoerd, maar het mag zeker niet worden afgevoerd. Voorts verwijst zij naar identieke vragen vanuit Noord-Holland en mogelijk ook vanuit Zuid-Holland en Zeeland.

Mevrouw Nap heeft geen bezwaar tegen dit onderzoek maar vindt het wel wat voorbarig. Eerst moeten G.S. met een plan van aanpak komen ten aanzien van de implementatie van de aanbevelingen. Wat het CDA betreft is eerst G.S. aan zet.

Mevrouw Versteeg kan zich voorstellen dat deze actie voorlopig op de groslijst wordt gezet vanwege de onrust in de sector in relatie tot de mogelijke stelselwijziging. Zij heeft er geen bezwaar tegen dit onderzoek in 2011 uit te voeren.

Mevrouw De Heer meent eveneens dat er wel in deze commissie over een dergelijk onderzoek gesproken is, maar dat er geen gezamenlijke conclusie is geformuleerd wat betreft de inschakeling van de Randstedelijke Rekenkamer. Zij pleit eveneens voor een grotere tijdspanne wat betreft de datum van uitvoering van het onderzoek.

De heer Lutfula vraagt of G.S. rekening gaan houden met de stelselwijzigingen bij de implementatie van de aanbevelingen.

De voorzitter memoreert dat er in de commissie WMC van verschillende kanten is aangedrongen op een vervolgonderzoek toen werd gesproken over het wachtlijstenrapport. De commissie heeft dat als suggestie aan de Randstedelijke Rekenkamer meegegeven. De Randstedelijke Rekenkamer heeft dat in de Programmaraad besproken. Hij wijst erop dat P.S. niet de bevoegdheid hebben daarover een beslissing te nemen.

Wat hem betreft zou de vraag vooral moeten zijn wanneer het zinvol is een dergelijk onderzoek te starten, rekening houdend met de gewijzigde omstandigheden in de jeugdzorg. De Randstedelijke Rekenkamer kan de suggestie worden meegegeven dat het zinvol is bij de start van het onderzoek na te gaan of het moment wel relevant is.

De discussie over dit punt wordt vervolgens afgerond.

2.6 Memo van gedeputeerde mevrouw Raven over rijkssubsidieregeling monumenten

Mevrouw Van Pijkeren is verheugd over de nieuwe subsidieregeling voor restauratie van rijksmonumenten. Het gaat hier om een korte periode van 2 jaar. Haar vraag is hoe deze kortdurende regeling wordt gecommuniceerd.

De heer De Vries vraagt zich af waarom restauratie en herstel van al eeuwenlang bestaande monumenten aan zo'n korte termijn worden gebonden. Hij vraagt welk signaal het college van G.S. richting kabinet en politieke fracties kan afgeven, om ervoor te zorgen dat dit voortaan op een meer ordentelijke manier wordt geregeld in plaats van steeds maar weer gaten te vullen met kortdurende regelingen.

Mevrouw Raven vindt het positief dat de regeling is verbeterd en vereenvoudigd. Het gaat hier om een extra regeling voor de duur van 2 jaar, naast de reguliere regeling. Voor gemeentelijke monumenten is er ook een landelijke subsidieregeling, nl. het Cultuurfonds Monumenten. Veel huiseigenaren van een rijksmonument zijn daarvan niet op de hoogte. In een gesprek met de directeur van het Nationaal Restauratiefonds kwam naar voren dat die regeling veel mogelijkheden biedt aan particuliere eigenaren. Zij is het eens met de kritiek dat de restauratieregelingen wel heel erg vaak veranderen. Toch is er voor dat doel nog steeds geld beschikbaar, ook in crisistijd. Zij zal in het IPO bespreken in hoeverre er kan worden voorzien in meer structurele eenduidige benadering ten aanzien van de restauratieregelingen.

Nagekomen stukken:

2.7 Notitie van gedeputeerde mevrouw M. Haak d.d. 30 augustus 2010 inzake voortgang Bureau Jeugdzorg Utrecht

Mevrouw Versteeg memoreert de toezegging van de gedeputeerde tijdens de P.S.-vergadering van juni, in het kader van de onrust binnen BJU, om bij BJU de vinger aan de pols te houden. In voorliggend memo komt naar voren dat de besparingen in BJU vooral worden gerealiseerd op de uitgaven aan externe inhuur en het niet verlengen van tijdelijke contracten. Zij vraagt mevrouw Haak om een toelichting op de actuele stand van zaken.

Mevrouw Haak licht toe dat voorliggend memo een terugkoppeling is van de nieuwe manier van werken. Onderdeel daarvan was een Bestuurlijk Overleg dat vorige week heeft plaatsgevonden. De interim-directeur van BJU meldde dat BJU goed op koers ligt wat betreft afbouw tijdelijke contracten en verbetering efficiency van de eigen organisatie. De organisatie is dusdanig op orde dat BJU de vraag aan kan. Tegelijkertijd is zichtbaar dat de vraag naar jeugdzorg nog steeds toeneemt. Dat is wel een zorgelijk punt. Wanneer alle lucht uit de organisatie is, dan is continue monitoring nodig om te beoordelen of BJU de groei volgend jaar nog wel kan faciliteren. Provincie en BJU zijn daarover in gesprek. Aan de hand van dergelijke gesprekken krijgt de provincie het inzicht om tijdig maatregelen te nemen, wanneer die nodig zijn, en wordt voorkomen dat de provincie achter de feiten aanloopt.

Mevrouw Versteeg vraagt nogmaals of mevrouw Haak in gesprek is met BJU over de onrust, de uitval, en de werkdruk van het personeel van BJU. Moet de provincie zich niet ernstig zorgen maken over de toenemende werkdruk? Wat heeft de gedeputeerde gedaan met de signalen over de onrust in BJU?

Mevrouw Pennarts sluit zich aan bij de vragen van D66. Ook zij vraagt om een terugkoppeling van de gesprekken tussen de gedeputeerde en BJU, naar aanleiding van hetgeen naar voren kwam in de PS vergadering van 28 juni jl.

Mevrouw Haak antwoordt dat de ontmoetingen met BJU behoorlijk intensief zijn. Er zijn regelmatig contacten. Per kwartaal wordt er gerapporteerd over de instroom, de wachtlijst en de personele bezetting. Het bestuurlijke en het ambtelijke overleg met BJU geeft de provincie geen enkele aanleiding zich zorgen te maken over de voortgang van het proces, zij het dat een

reorganisatieproces vanzelfsprekend onrust met zich mee brengt. Zij heeft geen signalen gekregen dat dit leidt tot een onacceptabel hoge werkdruk.

De voorzitter memoreert dat er binnenkort een overleg wordt gepland tussen BJU en de woordvoerders jeugdzorg van de fracties. Deze kwestie kan daar ook aan de orde worden gesteld.

2.8 Kwartaalcijfers jeugdzorg

De heer Lutfula uit zijn zorgen over de kwartaalcijfers jeugdzorg. Zijn vraag is of de groeiende vraag naar jeugdzorg nog wel adequaat kan worden opgepakt.

Mevrouw Haak antwoordt dat onderscheiden moet worden of de groeiende cijfers worden veroorzaakt door de onrust in BJU, de groei of door seizoensinvloeden.

Zij wijst erop dat er ook in juli 2009 een piek in de aanmelding was en dat doet zich deze zomer opnieuw voor. Ook is er sprake van autonome groei en druk op de toegang. Voor het AMK is afgesproken dat er geen wachtlijst mag zijn. Dat is lastig nu men met minder mensen het werk moet doen en er minder met personeelsleden geschoven kan worden. Toch lukt het nog steeds om de wachtlijst AMK op nul te houden, maar de druk is er wel. Over de gehele linie gaan de cijfers naar beneden en dat is toch een compliment waard.

Mevrouw Versteeg constateert dat er in de cijfers vanaf januari 2010 een stijgende lijn zichtbaar wordt. Zij vindt de conclusie van mevrouw Haak dan ook merkwaardig, nl. dat de lijn naar beneden gaat.

De heer Lutfula memoreert dat ieder jaar tijdens de vakantie de cijfers stijgen. Hij vraagt waarom er geen maatregelen genomen.

Mevrouw Haak antwoordt dat wanneer januari 2009 wordt vergeleken met januari 2010, er toch een daling zichtbaar wordt. Inderdaad doet zich altijd rond vakanties een piek voor. Dat wordt veroorzaakt door het feit dat er voor de vakantie veel extra kinderen worden aangemeld. Dat fenomeen doet zich in iedere provincie voor. Derhalve is hier sprake van seizoensinvloeden. Ook komt het voor dat kinderen voor de vakantie worden aangemeld, terwijl de ouders met die kinderen eerst nog op vakantie willen maar dan staan die kinderen wel op de wachtlijst.

De heer Lutfula vraagt niet naar de oorzaak, maar hij vraagt waarom er geen maatregelen worden genomen.

Mevrouw Alsem constateert dat er hoe dan ook druk is op wachtlijsten. Zij vraagt of er ook alternatieve oplossingen mogelijk zijn. In het IPO afsprakenkader wordt aangegeven dat provincies het mogelijk gaan maken dat zorgaanbieders zonder indicatie ook ambulante jeugdzorg kunnen leveren en dat er experimenteerruimte wordt gerealiseerd waardoor er ook lichtere vormen van pedagogische begeleiding kunnen worden gegeven.

Haar vraag is of het lukt om door muren heen te breken. Is BJU samen met de provincie in staat om naar nieuwe vormen van jeugdzorg te kijken om daarmee de druk op de jeugdzorg te verminderen?

Mevrouw Haak wijst op het recht op jeugdzorg. De vraag is of het voorliggend veld zodanig kan worden klaargemaakt, dat daarmee de druk op de toegang tot jeugdzorg gaat afnemen omdat delen van de jeugdzorg door het voorliggend veld kunnen worden uitgevoerd. Daar wordt op vele plekken aan gewerkt, maar zo ver is het nog niet.

Maatregelen om de piek in de vakantie op te vangen kunnen zijn het inzetten van extra medewerkers of ouders met een kind, dat mogelijk in de jeugdzorg komt, verbieden op vakantie te gaan. De vraag

is echter of daarmee wel een probleem wordt opgelost. Breed wordt aangegeven dat er nu geen probleem is.

2.8 Rapportage met conclusies, bevindingen en aanbevelingen van de Taskforce transformatie/leegstand kantoren

Wordt voor kennisgeving aangenomen.

3. Rondvraag

Hiervan wordt geen gebruik gemaakt.

4. Termijnagenda

De voorzitter deelt mede dat de transitie in de jeugdzorg onderwerp van bespreking zal zijn in de januarivergadering van deze commissie.

Voorts zal er nog een besprek volgen tussen de woordvoerders en BJU, maar een datum daarvoor is nog niet vastgesteld.

Mevrouw Versteeg vraagt of P.S. uitgenodigd worden voor een cultuurdebat van het Utrechts Model in de maand november.

De heer Schoen antwoordt dat dit debat in ieder geval niet door deze commissie wordt georganiseerd. Hij zal een en ander nagaan en daar op terugkomen.

Mevrouw Nap memoreert dat er op 17 november a.s. een Cliëntenavond jeugdzorg wordt georganiseerd, in het kader van de Week op de Jeugdzorg. Vorig jaar werd er ook een jeugdzorgfestival georganiseerd, waar de heer Fastl en zij zeer enthousiast over waren. Eigenlijk zouden alle woordvoerders jeugdzorg dat festival moeten bijwonen. Zij vraagt of al bekend is wanneer dat festival plaatsvindt, zodat die datum ruim van te voren in de agenda's kan worden gepland.

De voorzitter zegt toe dat de datum van het jeugdzorgfestival zal worden nagevraagd. Aan dat festival is ook een jury verbonden. Via de email zal de commissie een voorstel ontvangen voor twee kandidaten uit de commissie WMC ten behoeve van de jury.

De heer Schoen deelt mede dat de Cliëntenbijeenkomst Jeugdzorg aan het eind van de middag/begin van de avond zal starten, omdat dit meer aansluit bij een avondactiviteit in het kader van de Week van de jeugdzorg zodat meer jongeren in staat zullen zijn de bijeenkomst bij te wonen.

Mevrouw Van Benthem vraagt of er iets is gedaan met de aanbevelingen van de jongeren uit een vorig gesprek, zodat de commissie WMC de jongeren uit de jeugdzorg op 17 november met een positief bericht tegemoet kan treden.

De voorzitter antwoordt dat de aanbevelingen ter afronding aan G.S. zijn voorgelegd. Het is duidelijk dat de aanbevelingen tot acties hebben geleid.

5. Verslag statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur d.d. 7 juni 2010

Het verslag van deze vergadering wordt vastgesteld.

6. Statenbrief “Een uitgelezen kans voor het Utrechts Bibliotheekstelsel”

Mevrouw Raven deelt mede dat de herstructurering van het bibliotheekstelsel in de provincie Utrecht een lange geschiedenis heeft. In één van de voorgaande statenperioden is er al gereorganiseerd. In de vorige statenperiode is het besluit genomen om van 42 bibliotheken naar 7 regionale bibliotheken te gaan. De Samenwerkende Utrechtse Bibliotheken (SUB) hebben nu het verzoek bij de provincie ingediend om te onderzoeken of een verdere samenwerking mogelijk is. In het najaar 2009 is er een adviescommissie ingesteld die een verdere samenwerking tussen de SUB en

de BISC, het Bibliotheek Service Centrum, heeft onderzocht. Een dergelijke samenwerking biedt efficiencyvoordelen op het gebied van o.a. HRM, ICT en het collectioneren. De adviescommissie heeft nu een advies uitgebracht. De voorzitter van de adviescommissie zal een en ander toelichten en vooral aandacht besteden aan het proces en het draagvlak. Uiteindelijk zijn het de gemeenteraden die akkoord moeten gaan en geld beschikbaar moeten stellen voor de bibliotheken.

De heer Jansen, voorzitter van de adviescommissie, licht toe dat de adviescommissie de opdracht kreeg na te gaan of een verdere samenwerking mogelijk is, zo ja, voor wie en hoe kan dat het best worden georganiseerd. De adviescommissie heeft met plezier aan deze opdracht gewerkt, omdat het bibliotheekwerk een groot publieksbereik heeft en veel mensen raakt. Er gaat veel geld in om, van het rijk, van provincies maar vooral van gemeenten (85% van het totale budget) Eerst heeft de adviescommissie een consultatieronde georganiseerd, de zgn. motivatie- en urgentiebijeenkomsten, met de directies van de regionale bibliotheken, met lokale bestuurders en medewerkers. Voorts vonden er bilaterale gesprekken plaats met besturen en raden van toezicht van de regionale bibliotheken. De adviescommissie constateerde dat er veel behoefte is aan krachtenbundeling. Al acht jaar lang is er een ontwikkeling gaande die gefaciliteerd wordt door rijk en provincie, die met behulp van lokale inzet heeft geleid tot al heel wat krachtenbundeling, productontwikkeling en innovatie op het gebied van het bibliotheekwerk.

Het veld heeft sterke behoefte om nog verder te ontwikkelen op het gebied van ICT, digitale diensten, centraal collectioneren, personeelsontwikkeling, marketing en communicatie, transport en logistiek en financiële administratie. De werkdruk in het veld is zo groot dat het regionaal en subregionale overstijgende niet van de grond komt. Er is transformatietijd en transformatiebudget nodig om op basis van commitment de komende jaren verder te ontwikkelen. Het veld is neutraal positief bereid verder te gaan op het pad van samenwerken. Het zou mooi zijn wanneer het commitment, en de binding op de inhoud, ervaren en gesteund wordt door commitment in politiek bestuurlijke zin en in facilitaire zin zodat er verdere stappen gezet kunnen worden.

De voorzitter geeft de commissieleden gelegenheid om vragen te stellen.

De heer De Vries spreekt zijn complimenten uit voor het advies. Wel heeft hij nog een vraag over de rol van de provincie. Aangegeven wordt dat de provincie een regisserende en faciliterende rol zou moeten hebben. Zijn vraag is hoe dat in de praktijk moet worden ingevuld.

Mevrouw Alsem heeft eveneens waardering voor dit stuk. Zij begrijpt dat er 7 bibliotheekorganisaties zijn. Door schaalvergroting wordt gezocht naar meer slagkracht. Zij tekent daar wel bij aan dat lokaal maatwerk behouden moet blijven. Zij vraagt of een gezamenlijke ondersteuning van het BISC het fusieproces gaat vergemakkelijken en de gewenste slagkracht gaat opleveren. Zij begrijpt dat een rechtstreekse fusie nu nog een brug te ver is.

Mevrouw Van Pijkeren begrijpt dat er een neutraal positieve insteek tot samenwerking is en dat daar transformatietijd voor nodig is. De adviescommissie adviseert om aan te sturen op een federatie/fusie. Zij vraagt hoe dat zich verhoudt tot het commitment op het politieke vlak, met name de gemeenteraden.

Mevrouw Van Benthem verwijst naar het geeltje. Onder “meetbaar/beoogd beleidseffect” staat: “Er ontstaat een duurzame organisatievorm die het fundament vormt voor een moderne vitale en toegankelijke bibliotheekvoorziening in iedere gemeente.” Zij vraagt hoe de samenwerkende bibliotheken een toegankelijke voorziening worden voor iedere gemeente. Voorts vraagt zij om een toelichting op de laatste twee zinnen van het geeltje.

Ook de heer Bisschop heeft waarderende woorden voor dit rapport. Het leidt logischerwijze tot de keuze voor een federatie of een fusie. Toch haakt hij af wanneer de overstap naar de fusie wordt gemaakt in plaats van federatie. Hij vraagt hoe tot die afweging is gekomen.

In de bijlage is een matrix opgenomen; dienaangaande vraagt hij om een toelichting.

De heer Jansen zal de complimenten van de commissie WMC overbrengen aan de adviescommissieleden. De adviescommissie heeft zijn oor heel goed te luisteren gelegd en het is vervolgens aan de lokale en de provinciale bestuurders waartoe de wilsvorming op basis van het advies leidt.

De adviescommissie heeft duidelijk gemerkt dat het veld behoefte heeft aan slagkracht op het gebied van innovatie en verandering. Op dat vlak is ondersteuning zeer wenselijk, in materiële of in immateriële zin. De provincie heeft in de afgelopen 8, 9 jaar een hele goede rol gespeeld bij de ontwikkeling van het bibliotheekwezen op het geografisch gebied van de provincie Utrecht. De individuele krachten van de regionaal functionerende bibliotheken zijn vooral gericht op de lokale reikwijdte. Het zou mooi zijn wanneer de provincie stimuleert en de weg weet te vinden op basis van het rapport om een verdere ontwikkeling mogelijk te maken. Wel moet er een waarborging plaatsvinden van de lokale worteling. De lokale kracht en worteling moet worden gewaarborgd terwijl tegelijkertijd regionale bundeling wenselijk is, gelet op de synergie die daarmee gepaard gaat. Het inhoudelijke werk kan lokaal zijn betekenis hebben terwijl het bestuurlijke werk regionaal zijn vorm kan krijgen.

Als het tot een bestuurlijke samenwerking komt, moet er eerder aan een fusie dan aan een federatie worden gedacht, mits de inhoud lokaal wordt gewaarborgd. Een federatie brengt vele bestuurslagen met zich mee en dat leidt tot toename van de bestuurlijke drukte. In het veld heeft hij geconstateerd dat men uitkijkt naar hulp omdat het bibliotheekwerk in deze tijd veel vraagt van de individuele instellingen en organisaties. Tegelijkertijd neemt de druk toe naar de kwaliteit van het product terwijl de budgetten onder druk komen te staan. Dat is des te meer reden om het ontwikkelingstraject op te gaan, zonder de lokale waarden en coalitievorming van culturele instellingen onderweg te verliezen.

De voorzitter dankt de heer Jansen voor zijn duidelijke toelichting.

Mevrouw Raven licht toe dat het BISC de ondersteuningsinstelling van de bibliotheken is. De provincie heeft de wettelijke taak ervoor te zorgen dat er in de provincie een organisatie is die zorgt voor transport van boeken, ICT e.d. Dat is een onderwerp van zorg maar niet omdat die instelling niet goed zou functioneren. De BISC functioneert uitstekend. Juridisch is echter gebleken dat de BISC bij voorkeur onderdeel zou moeten uitmaken van de SUB omdat het transport van boeken anders aanbesteed moet worden. Het zou, evenals in andere provincies het geval is, beter zijn de technische en facilitaire ondersteuning onderdeel te laten worden van de SUB.

Mevrouw Alsem verwijst naar het geeltje. Bij “Financiële consequenties” wordt aangegeven dat bij de uitwerking van de voorkeursvariant de financiële gevolgen van de provincie worden meegenomen. De VVD wil hiervoor in beginsel geen nieuw geld beschikbaar stellen. Voorts stelt de VVD het op prijs dat de uitwerking van de voorkeursvariant hoe dan ook aan P.S. wordt voorgelegd.

De heer Bisschop dankt voor de verhelderende toelichting en begrijpt nu de argumentatie voor een fusie. Wel wil hij weten hoe de lokale verankering van bibliotheken in een fusiemodel geborgd wordt. Immers, een bibliotheek is een voorziening van een lokale gemeenschap. Er moet geen mammoet komen die niet meer van koers te veranderen is. De lokale gemeenschap zal zijn invloed moeten kunnen uitoefenen. Hij sluit zich voorts aan bij de vraag van de VVD over de financiële consequenties.

De heer Lutfula is het op voorhand niet eens met de conclusie dat een fusie de meest gewenste samenwerkingsvorm tussen de bibliotheken zou zijn. Een fusie brengt veel risico's met zich mee, zoals de toename van de managementlagen en toename van de bureaucratie. Ook heeft hij vragen over de toegankelijkheid van de instellingen voor gebruikers. Er moet wel samenwerking zijn maar de daadwerkelijke invulling daarvan is z.i. een taak van gemeenten. De provincie mag flexibiliteit, vrijheid en autonomie van bibliotheken niet ontnemen. De SP is van mening dat de samenwerkingsovereenkomst tussen bibliotheken voldoende flexibiliteit, structuur en vrijheid biedt.

De heer De Vries is het niet eens met de opvatting van de SP. Aansturen op een fusiemodel heeft de voorkeur van D66. Wel heeft hij vragen over het draagvlak in gemeenten. De bibliotheken van Veenendaal en Nieuwegein zijn nog steeds zelfstandig. Gezien de uitdagingen waarvoor het bibliotheekwezen staat in de komende tijd, zou een provinciale bibliotheekvoorziening volgens D66 een ideale oplossing kunnen zijn om die uitdagingen aan te kunnen gaan.

De heer De Vries gaat ervan uit dat er in het vervolg van de procedure inzicht komt in de vraag hoe het draagvlak zich in gemeenten ontwikkelt. Wel moet duidelijk richting gemeenten worden uitgedragen dat het hier niet om een vrijblijvende zaak gaat. Indien de provincie dit proces gaat begeleiden, dan dienen gemeenten zich daar volledig aan te committeren.

Wanneer het proces zich naar wens voltrekt en een fusie tussen bibliotheken tot stand komt, dan is zijn vraag wanneer de rol van de provincie ophoudt. Wat hem betreft moet de provincie zich na een succesvolle fusie terugtrekken om het proces verder zelf zijn gang te laten gaan. Hij wil dat graag terugzien in het plan van aanpak. Ook hij sluit zich aan bij de financiële vragen van de VVD. Op voorhand stelt D66 overigens dat dit belangrijke proces ook wel iets mag kosten.

Mevrouw De Heer leest in het geeltje dat wanneer de provincie te krachtig en te vroeg de regie neemt, de kans bestaat dat het proces wordt vertraagd door opgebouwde weerstand bij gemeenten. Zij begrijpt dat wel, gezien het proces dat reeds is gelopen. Het is zaak dat iedereen er bij komt en erbij blijft. Nieuwe afvallers in het vervolgproces moeten worden voorkomen.

Zij heeft de indruk dat het proces heel zorgvuldig is verlopen. Zij kan de gedachte goed volgen dat samenwerking in deze tijd onontbeerlijk is. Ook sluit zij zich aan bij de opmerkingen van de heer Bisschop over de lokale verankering. Het is goed dat de lokale bevolking een stem heeft wanneer het gaat over de vraag welke boeken en andere informatiedragers in de boekenkasten moeten staan, immers, de klant bepaalt. Daar moet alle ruimte voor zijn. Het zou goed zijn dat duidelijk in het nieuwe voorstel te benoemen.

De heer De Vries vraagt of de ChristenUnie van mening is dat uitsluitend de lokale bevolking bepaalt welke boeken er in de bibliotheek te vinden zijn. Hij heeft daar toch bedenkingen bij.

Mevrouw De Heer wijst erop dat de collecties tussen bibliotheken in de provincie Utrecht geheel uitwisselbaar zijn. Op elk moment kan in elke bibliotheek een specifiek boek worden geleend. Het is duidelijk dat er een basisvoorraad aan boeken op de plank van iedere bibliotheek moet staan. Uit bedrijfsmatige overwegingen is overigens ook goed na te gaan welke boeken het meest gevraagd worden. In tegenstelling tot de heer De Vries meent zij dat de provincie in dit proces zijn meerwaarde kan leveren. Zeker niet meer dan noodzakelijk, maar het gaat wel over een regionale aanpak en een provinciale aanpak.

De heer De Vries is het daarmee niet oneens, maar heeft bedoeld te zeggen dat er aan de betrokkenheid van de provincie een zekere tijdigheid moet worden gekoppeld. Wanneer de aansturing vanuit de provincie te lang zou duren, dan is hij bang dat gemeenten tot de conclusie komen dat ze er helemaal geen grip meer op hebben.

Mevrouw De Heer begrijpt dat D66 vooral het moment benoemt waarop de provincie het proces kan loslaten, terwijl zij dit een proces vindt waar de provincie een meerwaarde kan leveren en invloed kan uitoefenen.

Zoals zij nu kan overzien, staat haar fractie neutraal en licht positief tegenover voorliggend voorstel.

Mevrouw Van Pijkeren constateert dat er een breed advies voor ligt met betrekking tot herijking van het bibliotheekstelsel binnen de provincie Utrecht. Zij dankt de adviescommissie voor het goede werk. In duidelijke bewoordingen wordt een goed aantal uitgewerkte samenwerkingsmodellen en aanbevelingen voorgelegd. Het CDA is groot voorstander om informatiedragers laagdrempelig voor iedereen beschikbaar te stellen. De huidige regiobibliotheken maken het mogelijk om dit doel nu en in de toekomst te realiseren, te optimaliseren en aan te passen aan de tijd. De voorgestelde intensievere samenwerking op diverse niveaus tussen de regionale bibliotheken zal een verdere professionele slag slaan op het gebied van provinciaal collectioneren, digitale dienstverlening, HRM en marketing. Zij stelt de volgende vragen:

- Feit blijft dat de bibliotheken van Nieuwegein en Veenendaal nog niet bij het proces betrokken zijn. Zijn er mogelijkheden om deze gemeenten alsnog mee te krijgen?
- De adviescommissie stelt dat een federatie/fusie een goede model is om samen te werken in de toekomst. De rol van gemeenten binnen deze optie is niet onbelangrijk, immers, zij nemen 85% van de bibliotheekkosten voor hun rekening. In deze recessie kan dat van invloed zijn op ontwikkelingen die worden ingezet. Zij vraagt hoe de afstemmingsprocessen verlopen tussen de provincie en de gemeenten om het draagvlak te vergroten.
- In het kader van het kleine kernenbeleid vraagt zij in hoeverre de rijdende bibliotheek in dit pakket behouden kan worden.
- Voorts is meer inzicht nodig in de financiële consequenties voor de provincie.

Mevrouw Pennarts constateert dat voorliggend advies van de adviescommissie het resultaat is van een uitgebreide consultatie met spelers in het veld. Zij kan zich erin vinden dat de provincie in beeld is als het gaat om materiële en immateriële steun, zeker nu bibliotheken onder druk komen te staan vanwege bezuinigen in gemeenten.

Groen Links kan zich in het voorstel vinden. Wel vraagt zij aandacht voor de laatste zin uit de statenbrief wat betreft het moment van het regie nemen door de provincie.

Mevrouw Van Benthem laat weten dat de PvdA zich in dit advies kan vinden. Zij sluit zich aan bij eerdere verzoeken om de uitwerking van de voorkeursvariant inclusief financiële gevolgen ook voor te leggen aan P.S.

Mevrouw Raven licht toe dat de adviescommissie erg zorgvuldig heeft gewerkt. De adviescommissie heeft met de voormalige colleges van B&W gesproken, maar ook al met nieuwe wethouders. In bibliotheken worden niet alleen maar boeken uitgeleend. Er zijn historische en culturele informatiepunten en de digitalisering zorgt ervoor dat kennis breed toegankelijk wordt. Er zijn bv. in Amsterdam ook bibliotheken die functioneren als informatiecentra voor ZZP-ers. Dat betekent ook dat het karakter van bibliotheken verandert. In Utrecht is er de mogelijkheid om boeken digitaal aan te vragen en vrijwel overal op te halen en in te leveren. Het systeem voor een uniform tarief wordt door het BISC ondersteund. Dat is een grote stap voorwaarts. Inderdaad is de rol van de provincie in dit proces essentieel maar gemeenten leveren 85% van het budget voor de bibliotheken. Bibliotheken hebben in lokale gemeenschappen een zeer belangrijke rol. De provincie meent dat de lokale functie versterkt kan worden wanneer zorgen kunnen worden weggenomen op het gebied van het personeelsbeleid, ICT e.d. zodat de lokale bibliotheken zich vooral op de inhoud kunnen richten. De couleur locale van bibliotheken kan veel beter tot uitdrukking komen wanneer de back office goed geregeld is.

Mevrouw Alsem meent dat taken die nu naar het BISC gaan (zoals marketing, digitalisering, P&O-beleid) feitelijk tot de normale bedrijfsvoering van organisaties behoren. De vraag is of het

bovenlokaal organiseren van het bibliotheekstelsel de indruk zou kunnen wekken dat gemeenten niet langer financieel verantwoordelijk zouden zijn.

Mevrouw Raven vindt het een goede zaak wanneer er gezamenlijk door de regionale bibliotheken een marketingplan wordt opgesteld, zodat de bibliotheken in de provincie één uitstraling krijgen. De provincie behoeft dat niet te betalen. Het gaat er om dat krachten worden gebundeld en het proces wordt gefaciliteerd. Nu komen bibliotheken daar niet aan toe hoewel ze dat wel willen. Wanneer er een visie is, dan kan er een volgende stap worden gemaakt.

De gedeputeerde gaat in gesprek met de 29 wethouders cultuur. Alle wethouders hebben het rapport ontvangen en met hen zal gesproken worden over de vraag hoe gemeenten daar tegenover staan. Op basis van die geluiden zal er een voorkeursvariant worden uitgewerkt.

De gemeente Nieuwegein is niet aangesloten bij de bibliotheek Lek en IJssel maar is uitermate positief over het rapport. Het is heel goed mogelijk dat Nieuwegein in de discussie een stap over zal slaan, zich niet meer bij Lek en IJssel zal aansluiten maar zich direct zal voegen in een fusie of een federatie. In Nieuwegein wordt er nieuwe grote moderne bibliotheek gebouwd met veel faciliteiten. Ook in Veenendaal wordt gebouwd aan een nieuwe bibliotheek. Er is inmiddels sprake van een goede samenwerking met de Bibliotheek Zuid Oost Utrecht en de contacten zijn goed. Er is alle hoop dat ook deze gemeente in het verdere samenwerkingsproces meegaat.

Voor dit proces stelt de provincie geen nieuw geld beschikbaar. Er is nog wel een klein provinciaal budget voor de ondersteuning van het proces aanwezig. De provincie heeft structureel in de begroting voor 2011, 2012 en 2013 geld voor de bibliotheken gereserveerd. Alleen wanneer men buiten die kaders gaat, zullen G.S. bij P.S. terugkomen. P.S. zullen altijd over de financiële consequenties geïnformeerd worden, om ook het draagvlak onder P.S. voor de bibliotheken te behouden. Gemeenten en provincie moeten gezamenlijk in deze verandering optrekken.

Het is van groot belang dat er in gemeenten en in kleine kernen bibliotheekvoorzieningen zijn en blijven. Het BISC denkt ook in die zin na over mogelijke oplossingen. Met uitzondering van de gemeenten Zeist, is de bibliobus door de provincie Utrecht afgeschaft omdat deze faciliteit niet efficiënt bleek te zijn. Deze voorziening was erg duur en bleek niet aan te sluiten op tijdstippen die voor het publiek gunstig waren. Rijdende kasten en kleine faciliteiten in een dorps huis of school, met wisselende collectie, blijken veel beter te functioneren. De bibliobus in Zeist wordt door de gemeente Zeist zelf betaald en gaat naar diverse omliggende kleine kernen.

Wanneer alle 29 gemeenten zijn bezocht en er een plan van aanpak is opgesteld, zal mevrouw Raven de uitkomsten bespreken met P.S. Zij hoopt een en ander te bespreken met de commissie WMC in de huidige samenstelling.

De voorzitter rondt de discussie over dit agendapunt af.

7. Statenbrief Verslag Wonen en Stedelijke vernieuwing 2009

Mevrouw Dekkers constateert dat deel A als gevolg van de crisis niet loopt zoals de provincie dat wil. De startersleningen hebben in 2009 300 starters geholpen. Tot spijt van het CDA wordt dat instrument in 2010 niet ondersteund door het rijk, waardoor de starterslening min of meer om zeep geholpen is. Ook de ondersteuning van het Collectief Particulier Opdrachtgeverschap loopt achter maar ook dat is een gevolg van de crisis. Wat betreft deel B blijkt met betrekking tot het Fonds Stedelijk Wonen en Bouwen dat de projecten uit de tweede tranche vertraging oplopen of dreigen om te vallen. De lastig te ontwikkelen projecten in binnenstedelijke locaties krijgen het hierdoor nog zwaarder. Het is zorgelijk dat de corporaties pleiten voor verruiming van de ruimtelijke mogelijkheden voor herhuisvesting, om hun stedelijke vernieuwingstaak op een aanvaardbare manier voor de bewoners te kunnen uitvoeren. Dat betekent dat ze liever niet of minder willen investeren in de binnenstedelijke locaties. Het CDA is van mening dat ondanks deze tegenslag de

binnenstedelijke locaties moeten doorgaan. Zij complimenteert G.S. voorts met de duidelijke en inzichtelijke nota capaciteit woningbouwlocaties 2010.

De heer Kilic sluit zich bij dit compliment aan. Duidelijk wordt dat de grootste stagnatie voor de woningbouw pas in 2010 en in 2011 zal gaan plaatsvinden. Hij vraagt wat G.S. gaan doen om de grote stagnatie, die nog op komst is, aan te pakken. Hij vreest dat er in de bouwsector ook de nodige ontslagen zullen vallen; het is nodig aan die sector veel aandacht te besteden. De provincie heeft met het rijk gesproken over de aanpak van leegstand van kantoren. Hij vraagt welke afspraken hierover met het rijk zijn gemaakt. Worden de aanbevelingen van de provincie in wetgeving meegenomen? Tot zijn verbazing wordt er gemeld dat er een “in potentie gezonde kantorenmarkt zou zijn”, terwijl de leegstand in kantoren zeer groot is. Hij vraagt dienaangaande om een toelichting.

De heer Fastl begrijpt dat pas in 2011 en in 2012 duidelijk wordt wat de investeringen van de provincie Utrecht op het gebied van woningbouw teweeg hebben gebracht. Vergelijking met andere regio's is moeilijk omdat niet overal dezelfde maatregelen zijn genomen. Toch is het erg belangrijk te onderzoeken welke maatregelen toegevoegde waarde hebben gehad. Hij wacht die rapportage met interesse af. Duidelijk is dat er in een tijd van economische crisis en stagnerende woningbouw toch kansen liggen. De geschiedenis bewijst dat in dergelijke tijden de nadruk moet liggen op betaalbaar bouwen. Nu kan betaalbaar bouwen ook worden gecombineerd met aanpasbaar bouwen zodat kleinschalige woningbouw ook geschikt wordt voor de vergrijzende bevolking. Echter, die kansen komen in voorliggende rapportage slechts ten dele terug. Een en ander is wel in hoofdzaak een taak voor het rijk maar de provincie kan dienaangaande wel signalen geven.

Opmerkelijk is het dat de verkoop van woningen tussen de € 2 en € 3 ton minder stagneert; de verkoop in deze prijsklasse gaat wel door. Er is nog steeds een vraag, maar die verschuift. Tegelijkertijd nemen de wachtlijsten voor sociale huurwoningen enorm toe terwijl er in die sector weinig wordt gebouwd. De vraag is dan ook hoe men ervoor kan zorgen dat er in de toekomst voldoende betaalbare woningen worden gebouwd, geschikt voor starters en mensen die het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt. Daarentegen neemt het aanbod aan woningen alleen maar toe voor mensen met een grotere portemonnee.

Mevrouw De Heer dankt G.S. voor het heldere verslag. De situatie die geschetst wordt is nog steeds zorgelijk. Toch is er tevredenheid over de provinciale inzet in relatie tot de doelstellingen.

Op pag. 9 wordt melding gemaakt van de deadline voor gemeenten als het gaat om het verbeteren van woon- en leefmilieus in wijken en buurten; als knelpunt wordt hier gesignaleerd dat deadlines niet worden gehaald. Zij vraagt in hoeverre de provincie flexibel omgaat met het hanteren van deadlines.

Mevrouw Bodewitz deelt mede dat haar fractie groot voorstander is van transformatie van kantoren tot woonbestemming. Het moet dan wel om duurzame transformatie gaan. De geluiden gaan nu dat het om tijdelijke transformatie gaat, bv. voor 5 of 10 jaar. Het probleem zou zijn dat het lastig is te voldoen aan de woonbesluitvereisten en dat uitsluitend tijdelijke herbestemming mogelijk zou zijn. Als dat zo is, wat betekent dat dan voor de periode daarna? Wat wordt er dan met de kantoorgebouwen gedaan? Ook na die periode zal er een enorme overcapaciteit aan kantoorgebouwen bestaan. Zij vraagt of dat juist is. Zo ja, dan zou dat betekenen dat de provincie veel geld investeert in een zeer tijdelijke oplossing.

De PvdD is voorstander van een sterkere regierol voor de provincie. De aanbevelingen uit voorliggend rapport komen op haar wat vrijblijvend over. De vraag is of de gedeputeerde er zicht op heeft of gemeenten de intentie hebben zich meer in te spannen om overcapaciteit te voorkomen. Tot nog toe zijn gemeenten niet in staat gebleken overcapaciteit aan kantoren te voorkomen.

De heer Lutfula begrijpt uit de duidelijke rapportage, op pag. 9, dat er initiatieven worden ondernomen op het gebied van particulier opdrachtgeverschap. Hij vraagt of die initiatieven in grote of kleine gemeenten plaatsvinden.

De heer De Vries geeft aan dat de invloed van de provincie Utrecht op de woningbouwmarkt beperkt is. De provincie kan hier en daar wat sturen en stimuleren maar de provincie bouwt zelf geen woningen. Afgewacht moet worden wanneer de markt weer wat gaat aantrekken.

Wat betreft de uitwerking en de gevolgen van de maatregelen voor versnelling in de woningbouw die minister De Jager nu heeft aangekondigd, vraagt D66 of in de volgende rapportage kan worden opgenomen wat de effecten van die maatregelen in de regio zijn geweest.

D66 krijgt de indruk dat er in de provincie Utrecht het meest gebouwd wordt voor gezinnen terwijl er door de voortdurende woningverdunning meer behoefte ontstaat aan kleinere woningen. Hij vraagt of de provincie meer kan sturen op een betere afstemming tussen aanbod en vraag naar kleinere woningen.

D66 wil vasthouden aan de afspraken in de structuurvisie wat betreft de woningbouwlocaties. De provincie moet zich niet laten verleiden om op zoek te gaan naar nieuwe uitleglocaties en zoeklocaties.

Mevrouw Alsem spreekt haar waardering uit voor dit duidelijke rapport. Geconstateerd wordt dat de toekomst er zorgelijk uit ziet. Op pag. 11 wordt aangegeven dat de afzetproblemen in Amersfoort (Vathorst) en Utrecht (Leidsche Rijn) tot 50% kunnen oplopen. Zij heeft de indruk dat de provincie al het maximale doet en op vele terreinen inspanning pleegt. Het is duidelijk dat, wanneer er kansen zijn, die ook in de toekomst gepakt moeten worden. De provincie moet open blijven staan voor mogelijkheden en de diversiteit in de aanpak vasthouden. De VVD steunt het beleid van G.S.

De heer De Jong vindt het belangrijk te beseffen dat de provinciale overheid beperkte sturingsmogelijkheden heeft op de woningmarkt. Wel is het ruimtelijk instrumentarium van de provincie grotendeels bepalend voor wat er wel of niet in deze provincie kan. De provincie heeft aanjaagteams, heeft stimuleringsprogramma's en subsidieregelingen. Daarmee kunnen aantallen te bouwen woningen beïnvloed worden. Dat werkt redelijk maar toch is bescheidenheid nodig over het werkelijke verschil dat door de provincie kan worden gemaakt. Het zou interessant zijn te weten hoe de maatregelen van de provincie Utrecht zich verhouden tot maatregelen die in andere regio's zijn genomen. Afgezien van de onderdrukgebieden in Nederland (met minder druk op de ruimte) is gebleken dat de woningmarkt in het Noordelijk deel van de Randstad zich in behoorlijke mate vergelijkbaar manifesteert als in de provincie Utrecht. In Utrecht is er veel vraag naar woningen, maar door de recessie wordt slechts de helft geproduceerd van de oorspronkelijke doelstelling. Dat proces voltrekt zich ook in het Noordelijk deel van de Randstad, waar nog steeds veel vraag is naar woningen.

Ook G.S. zijn bezorgd over de vraag van corporaties naar ruimtelijke mogelijkheden. De provincie Utrecht heeft een duidelijk restrictief beleid en G.S. zijn voornemens dat ook naar de toekomst toe vast te houden. Hij is het eens met D66 dat er nu niet moet worden gezocht naar andere locaties. Dat is overigens ook niet het voornemen van G.S. Alle plannen in het kader van de N.V. Utrecht zijn bij P.S. bekend. Daaraan wordt vastgehouden.

Het is inderdaad zo dat de grootste stagnatie op de woningbouw nog moet komen. Hij weet nog niet wat er precies kan worden gedaan om de grootste stagnatie tegen te gaan. De maatregelen die nu zijn ingezet, zijn voor een deel bedoeld om te voorkomen dat de dip al te diep wordt. Regelmatig wordt er met corporaties, ontwikkelaars, met andere overheden en bouwende Nederland overlegd, de zgn. Bouw Alarm bijeenkomsten, die sinds 2008 worden gehouden. Zo worden ontwikkelingen goed gemonitord. Een deel van de maatregelen die de provincie in het kader van de kredietcrisis instelde

voor de woningbouw, komt voort uit de discussies die tijdens de Bouw Alarm bijeenkomsten werden gevoerd.

De maatregelen die staatssecretaris De Jager heeft afgekondigd hebben logischerwijze nog geen plaats gekregen in voorliggend rapport. Het is inderdaad interessant te weten of een BTW verlaging voor de renovatiemarkt effect gaat opleveren en de werkgelegenheid in de bouwsector en de aannemerij bevordert. De sector zelf is in ieder geval enthousiast over de maatregelen.

De provincie Utrecht heeft het rapport over kantorentransformatie aan de minister van Volkshuisvesting aangeboden. Breed wordt met andere partijen nagedacht over de vraag wat er dienaangaande van rijkswege kan worden gedaan in wet- en regelgeving. Minister Huizinga heeft een stuurgroep in het leven geroepen; ook de heer De Jong heeft daarin zitting. De stuurgroep zal dit najaar rapporteren over de rijksmaatregelen. De heer De Jong is van mening dat ook het ministerie van Financiën een belangrijke taak heeft, omdat er het nodige kan worden gedaan aan fiscaliteit in wet en regelgeving.

GroenLinks pleitte ervoor de kansen te pakken, die zich voordoen. In dat kader wijst de heer De Jong op de excursie hedenochtend met de heer R. Stroink. De heer Stroink gaf aan dat er kansen liggen. De markt is aan het kantelen. Er wordt veel hergeprogrammeerd, vooral naar meer betaalbare woningen. Projecten met een gunstige prijs/kwaliteitverhouding lopen nog wel. Dat is van grote invloed op de markt. In die richting zal er steeds meer herprogrammering plaatsvinden en daar wordt ook op gestuurd. Er is een analogie getrokken met de jaren '30. De kwaliteit van de woningen uit die periode is uitstekend; de woningen zijn ook nu nog zeer gewild, terwijl die woningen gebouwd zijn in een periode dat het economisch zeer slecht ging in Nederland. De markt werd toen gedwongen tot het leveren van kwaliteit. Overheden zullen daar steeds meer op moeten gaan sturen.

Al eerder is met deze commissie gecommuniceerd over deadlines van bv. de verschillende subsidiefondsen van de provincie. Aan die deadlines zal strak worden vastgehouden. Het Fonds Stedelijk Bouwen en Wonen is bv. een versnellingsfonds, bedoeld om het tempo in de woningbouw op gang te brengen. Het gaat niet aan te melden dat gemeenten er langer over mogen doen; daarmee zou de aard van de regeling geweld aan worden gedaan.

Eerder is met P.S. gecommuniceerd dat de tweede tranche op 2013 wordt gezet en niet op 2011. Aan die data moet wel worden vastgehouden, ook omdat het om grote bedragen gaat waarvan het niet verantwoord is deze zo maar door te schuiven. Wanneer het niet mogelijk blijkt te zijn het geld voor versnelling in te zetten, dan zal daarover met P.S. worden gecommuniceerd

Mevrouw Dekkers vraagt of er al zicht is op de tweede tranche; zal er geld overblijven?

De heer De Jong antwoordt dat de eerste tranche momenteel met alle gemeenten wordt geïnventariseerd. Dat levert een wisselend beeld op. Duidelijk is dat bepaalde projecten vertraging hebben opgelopen en dat betekent dat een deel van de gelden niet voor het beoogde doel zullen worden uitgegeven.

Mevrouw Dekkers pleit ervoor om de niet bestede gelden in te zetten voor het boven water houden van de startersleningen.

De heer De Jong antwoordt dat die afweging aan P.S. is. G.S. zullen rapporteren over hetgeen er al dan niet kan worden uitgevoerd. Afsproken is reeds dat een deel van het budget zal worden gebruikt voor de Knelpuntenpot, het stimuleringsprogramma voor moeilijke projecten. Voorts moet worden voldaan aan de taakstellende bezuiniging voor het Fonds Stedelijk Bouwen en Wonen. Wanneer er toch nog middelen over zijn, dan zal dat aan P.S. worden voorgelegd en is uiteraard herprogrammering mogelijk.

De PvdD wil inzetten op duurzame transformatie. De heer De Jong wil dat ook, echter, tijdelijke transformatie is niet altijd verkeerd omdat zich in het verlengde daarvan nieuwe kansen kunnen voordoen. Er zijn objecten met leegstand terwijl de eigenaar nog niet zo ver is dat hij daar sterk op wil afboeken. In dat geval kan een tijdelijke bestemming toch enig soelaas bieden, totdat die eigenaar wel bereid is die afboeking te doen. Die afboeking is nodig om een duurzame

herbestemming financieel haalbaar te maken. Er zijn objecten op locaties die om milieuredenen geen duurzame herbestemming mogen ondergaan; dan wordt gedaan wat er wél mogelijk is. Er zal zeker niet van bouw- en woningvoorschriften worden afgeweken.

Binnenkort gaat er over de studentenhuisvesting opnieuw een brandbrief de deur uit. Tijdelijke voorzieningen kunnen dan wel degelijk soelaas bieden.

Mevrouw Bodewitz vraagt wat er kan worden gedaan met locaties die geen woonbestemming kunnen krijgen.

De heer De Jong benadrukt dat de provincie niets investeert. Het is altijd een marktpartij die tot ontwikkeling over gaat. Wanneer een marktpartij in het kader van een tijdelijke bestemming iets in een locatie ziet, dan schrijft die marktpartij dat ook weer in de tijdelijke periode af. Er is dan geen sprake van weggegooid geld. Wanneer een locatie geen herbestemming voor wonen kan krijgen, doen zich vele andere mogelijkheden voor (aanpassing wegen, aanpassing functies). Hij stelt voor daar in een ander verband aandacht aan te besteden.

Vanmorgen was er een interessante excursie waarbij een ondernemer kansen voor wonen en werken zag in gebieden die voorheen als zware industrieterreinen werden gekenschetst. Het is belangrijk dat overheden nagaan of een dergelijk proces kan worden gefaciliteerd. De oproep om overcapaciteit van kantoren te voorkomen onderschrijft hij volledig.

Mevrouw Bodewitz vraagt hoe de gedeputeerde aankijkt tegen verankering in de nWRO-verordening, om te zorgen dat overcapaciteit in de toekomst niet zal optreden.

De heer De Jong antwoordt dat deze vraag thuishoort bij de portefeuille van gedeputeerde Krol. Uiteraard kan mevrouw Bodewitz de zaak bij de heer Krol aan kaarten.

De SP vroeg naar gemeenten die zich met collectief particulier opdrachtgeverschap bezighouden. Dat zijn meerdere gemeenten geweest. De heer De Jong zegt toe dat de namen van de betreffende gemeenten in het verslag van deze vergadering zullen worden opgenomen. *)

Hij is het niet eens met D66 wanneer wordt gesteld dat er in deze provincie het meest voor gezinnen wordt gebouwd. Marktpartijen mopperen er juist over dat overheden te veel veronderstellen dat er grote vraag is naar woningen voor 1 en 2 persoonshuishoudens en een te eenzijdig programma willen ontwikkelen voor appartementen. Marktpartijen geven aan dat er alleen maar vraag is naar woningen voor gezinnen. G.S. hebben een goede analyse van de ontwikkeling in de vraag naar woningen in relatie tot de doelgroepen. De programmering wordt daar op afgestemd.

De voorzitter rondt de discussie over dit agendapunt af.

***) Op dit moment zijn er met ondersteuning van de provincie in de volgende gemeenten concrete projecten gerealiseerd/ in uitvoering:**

- Amersfoort, Utrechtse Heuvelrug, Woerden, Wijk bij Duurstede,

In de volgende gemeenten zijn met ondersteuning van de provincie initiatiefgroepen bezig een project aan het ontwikkelen en/of zijn gemeenten bezig een aanpak op dit terrein aan het voorbereiden:

- Bunnik, De Ronde Venen, Eemnes, Houten, Leusden, Utrecht, Vianen, Soest,

8. Presentatie implementatie afsprakenkader en ontwikkeling bekostiging jeugdzorg door mevrouw A. Tymann

Aan de hand van sheets schetst mevrouw Tymann de implementatie van het afsprakenkader en de ontwikkeling van de bekostiging jeugdzorg.

De voorzitter geeft de commissie gelegenheid om vragen te stellen.

Mevrouw Van Benthem heeft vorige week een dag meegelopen in een jeugdzorginstelling. Zij werd daar met name geïnformeerd over de crisisopvang en over de meidenopvang. Zij hoorde dat de medewerkers zich zorgen maken over de invoering van de PXQ financieringsmethode. Zij vraagt of de invoering van die nieuwe methode volgens planning verloopt.

De heer Lutfula vraagt in relatie tot de preventieve maatregelen hoe het zit met het signaleringssysteem en het elektronische kinddossier. Waar spelen deze twee systemen een rol?

Mevrouw Tymann zet uiteen dat de implementatie van de bekostigingseenheden PXQ op 1 april 2010 moest zijn ingevoerd en dat is ook gerealiseerd. Echter, de mentale omslag is ook van groot belang nu er een andere wijze van sturing tot stand is gekomen. In De Rading loopt een pilot en er is een projectleider aangesteld die samen met de bestuurder van De Rading en BJU het plan van aanpak voor verdere begeleiding van de organisatie in dit traject vormgeeft. De technische onderdelen van PXQ zijn op orde maar de cultuuromslag in de organisatie is nog in volle gang. Het signaleringssysteem en de verwijfsindex worden in het UJC geïmplementeerd. Zij heeft daar in haar inleiding niet naar verwezen omdat dit al gereed is. De verwijfsindex is vooral van belang bij de preventie. De tot standkoming van de verwijfsindex is juist bedoeld om kinderen eerder in beeld te krijgen om problemen niet te laten verergeren.

De voorzitter memoreert dat de commissie WMC zeer geïnteresseerd is in de vraaganalyse. De transitie in de jeugdzorg en het afsprakenkader kunnen in de commissievergadering van november of januari aan de orde worden gesteld. Wat hem betreft wordt de transitie en het afsprakenkader ook gekoppeld aan het beleid voor de jeugdzorg in de komende jaren. Nagegaan zal worden wanneer een en ander in een commissievergadering aan de orde kan worden gesteld.

Mevrouw Pennarts memoreert een werkbezoek, voor de zomervakantie, aan jeugdzorginstellingen. In het afsprakenkader wordt aangegeven dat provincies het mogelijk maken dat jeugdzorgaanbieders door tussenkomst van BJU ambulante jeugdzorg zonder indicatiebesluit kunnen leveren. Dat is relevant gezien de gewenste verschuiving van residentiële naar ambulante zorg. Tijdens het werkbezoek vroegen bestuurders van jeugdzorginstellingen zich af hoe zij zouden kunnen concurreren met instellingen die zo maar de markt op komen en een aanbod aan gemeenten voorleggen. Wanneer dergelijke organisaties gemeenten rechtstreeks kunnen benaderen, zonder tussenkomst van BJU, dan kan zij zich de zorg van de (traditionele) jeugdzorgaanbieders heel goed voorstellen. Zij vraagt of die zorg terecht is.

Mevrouw Alsem vindt het belangrijk dat de stelselwijzigingen goed worden gevolgd. Zij begrijpt dat dit pas in november of zelfs nog later aan de orde zal komen. Op de sheets wordt aan gegeven dat men gezamenlijk naar een eindperspectief gaat groeien, echter, dat gaat niet vanzelf. Bij veranderingen moeten mensen over hun eigen schutting stappen en aan processen beginnen waarin ze concurrenten tegenkomen. Toch moeten er alternatieve vormen van hulp worden geboden. De provincie heeft in dat vernieuwingsproces een sturende rol. Zij vraagt dienaangaande om informatie, eerder dan november, om zo zicht te krijgen op de sturende rol van de provincie op de vernieuwing. Graag hoort zij waar zich belemmeringen voordoen maar ook waar het goed gaat, hoe de relatie is tussen BJU en CJG en hoe het gaat met de ambulante aanbieders.

De voorzitter memoreert dat de transitie in de jeugdzorg pas aan de orde zou worden gesteld wanneer er een nieuw kabinet is en er meer zicht komt op de ontwikkelingen in de jeugdzorg. Dat was een overweging die in de agendering was meegenomen.

Mevrouw Nap leest bij de afspraken over de efficiencyverbetering dat provincie en stadsregio's een uiterste inspanning doen om boven op de efficiency verbetering van 17% in de afgelopen drie jaar, nog meer efficiencywinst te behalen. Zij vraagt in hoeverre dat haalbaar zal zijn.

Mevrouw Haak zet uiteen dat de veranderingen in de jeugdzorg niet alleen gaan over geld of over de sturing. Het gaat erom dat kinderen niet onnodig aan projecten moeten deelnemen waar ze eigenlijk niet thuis horen. Nu wordt geconstateerd dat dit wel het geval is. Het komt nu voor dat kinderen een jeugdzorgtraject volgen, terwijl er veel beter dicht bij huis een oplossing kan worden gezocht bv. met het maatschappelijk werk. Ook de sociale cohesie kan daarin een rol spelen. Het is zaak dat het kinderen niet te moeilijk wordt gemaakt. Er wordt dus vanuit de inhoud geredeneerd, in het belang van het kind. Dat is het belangrijkste argument van de provincie om die transitie in te zetten, wat er ook in Den Haag wordt besloten. Vragen zijn er wel over de kwaliteit, zeker als de zorg complexer wordt. Daarom moet er voor de transitie ruim de tijd worden genomen. Gestart zal worden met eenvoudige zorggroepen die ook door het maatschappelijk werk geholpen kunnen worden. Dat kan vervolgens langzaam worden uitgebouwd naar wat meer complexe zorg. Zo wordt duidelijk waar de grenzen liggen. Dat is voor alle deelnemers in het proces ingewikkeld en lastig maar ook bedreigend. Vandaar dat er behoefte is aan een beschrijving van dat proces en een goede schets van de kaders. Dat wordt het transitieproces genoemd en dat wordt met alle partijen in het najaar doorlopen. Zo zal er een duidelijke plaatje ontstaan van het verloop van dat proces en wat dat op welke termijn gaat opleveren. Mogelijk wordt dan ook duidelijk hoeveel geld daarvoor nodig zal zijn. Zij wil niet te lang met dat proces wachten. De provincie moet niet te afhankelijk zijn van wat er in Den Haag gebeurt, immers, alle partijen in het veld zijn van mening dat dit een belangrijk inhoudelijk proces is. In deze fase is men nog lang niet toe aan de risicovolle gevallen.

Voor dit proces zal ook de audit worden gebruikt. Het transitieproces heeft alles te maken met de sturing van de vernieuwing. Alles staat wel op het netvlies maar partijen hebben een grote behoefte om daar nu een duidelijk patroon in aan te geven.

Er zijn instellingen die in PXQ een grote uitdaging zien. Zo loopt een aanbieder van zorg daarin voorop terwijl anderen zeer terughoudend zijn, gezien de grote impact van PXQ op organisaties. Dat levert uiteraard belemmeringen op. Duidelijk is wel dat organisaties die dat proces niet willen doorlopen, uiteindelijk afvallers zullen worden. Steeds meer partijen gaan zich dat realiseren.

Mevrouw Alsem begrijpt dat er nu een visie op het transitieproces wordt gemaakt. Zij vraagt of dat eerder beschikbaar is dan de maand november.

Mevrouw Haak vraagt of deze commissie de oplevering van de visie in de maand november te laat vindt. Zij kan zich voorstellen dat een visie in conceptvorm sneller aan deze commissie wordt voorgelegd. Mogelijk is het voor deze commissie handiger wanneer er meer op papier staat.

De voorzitter beaamt dat het de kwaliteit van de discussie ten goede komt wanneer er schriftelijke informatie wordt aangeleverd.

Mevrouw Versteeg is van mening dat de transitie alleen maar complexer zal worden, wanneer er ook nog een stelselwijziging komt. Zij gaat ervan uit dat mevrouw Haak doelde op de transitie van de afspraken uit het afsprakenakkoord die in het veld geïmplementeerd moeten worden.

Mevrouw Haak antwoordt dat wordt nagegaan hoe zaken zoveel mogelijk naar voren kunnen worden gebracht. Misschien zal het wel om de gehele jeugdzorg gaan.

Mevrouw Versteeg begrijpt dat mevrouw Haak wil investeren in preventieve zorg en in een toekomstbestendig jeugdzorgstelsel. Zij gaat ervan uit dat dit los staat van de besluiten die later in

Den Haag zullen worden genomen. Daar kan nu nog niet op worden geanticipeerd omdat de besluitvorming daarover niet duidelijk is.

Mevrouw Haak antwoordt dat daarom wordt gewerkt vanuit die gemeenschappelijk gedragen visie. Haar droom is dat partijen in de provincie Utrecht gemeenschappelijk in staat zijn de zorg zo te verbeteren dat de provincie moeiteloos de zaak kan overdragen aan gemeenten, wanneer daartoe in Den Haag wordt besloten. Dat kan, wanneer partijen in gemeenschappelijkheid tot goede oplossingen voor de jeugdzorg komen.

Mevrouw Versteeg citeert in de eigen woorden van mevrouw Haak “dat gestreefd moet worden naar een effectieve, integrale, stelselonafhankelijke toekomstbestendige jeugdzorg.”

Mevrouw Haak zou het niet beter kunnen formuleren.

De voorzitter zegt toe dat er in de vergadering van 29 november weer over dit onderwerp zal worden gesproken.

Mevrouw Pennarts komt terug op de transitie van ambulante zorg naar preventieve zorg en de zorgen van de jeugdzorgaanbieders over hun concurrentiepositie. Zij vraagt of de provincie daar oog voor heeft.

Mevrouw Haak vindt dat ook een eigen verantwoordelijkheid van de zorgaanbieders. De provincie Utrecht dringt er bij de zorgaanbieders op aan dat ze bij de discussie in het voorveld betrokken zijn zodat ze zien wat het aanbod is en dat kwaliteit belangrijk is.

Daarbij tekent ze aan dat gemeenten een eigen keuze kunnen maken zoals ook bij de WMO is gebleken. Het is duidelijk dat de provincie over de ene keuze meer enthousiaster is dan over een andere keuze wat betreft kwaliteit. Echter, het is de lokale democratie die daar over gaat.

Mevrouw Pennarts begrijpt dat het afsprakenkader voorschrijft dat de traditionele jeugdzorgaanbieders alleen via BJU de markt kunnen betreden.

Mevrouw Haak weet niet of dat nu werkelijk het probleem is. Zij weet dat ook de jeugdzorgaanbieders betrokken zijn bij de vraaganalyses waardoor er in gemeenten lokale gesprekken ontstaan over vraag en aanbod wat betreft jeugdzorg en de gewenste kwaliteit.

9. Vermindering ervaren regeldruk in de jeugdzorgketen. Actieplan provincie Utrecht

Ter kennisname.

10. Strategie en uitvoering merklocatie 2010

Ter kennisname.

11. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering.